

[Pürschel.]

naar man ser paa Flaadens Budget, vil finde, at dette er nedsat for Nybygnings- og Vedligeholdelseskontoen med et Par Hundretusind Kroner. Det Tal, 1,8 Mill. Kr., som nævnes for Nybygningskontoen og sammenlignes med det tidligere, 2,4 Mill. Kr., er ikke helt rigtigt, fordi ved Siden af, paa den nye Konto b., findes Flyvevæsenets Budget udskilt. Men Forskellen er, saa vidt jeg kan se, en Nedsættelse med et Par Hundretusinde Kroner.

Hvorledes forklarer den højtærede Forsvarsminister dette, naar man sammenholder det med, at han har afgivet en Erklæring under Finanslovens første Behandling, hvorefter den fulde Gennemførelse af Ordningen af 1922 vilde koste ca. 50 Mill. Kr. Jeg forstaaer, at det er ikke saa faa Mill. Kr. mere, end der er opført paa Finansloven. Saaledes forstaaer jeg denne Udtalelse, som i øvrigt er saa kortfattet, at den ikke er helt let at forstaa.

Jeg skal ikke dømme om dette, jeg behøver det ikke. Jeg skal indskrænke mig til med den højtærede Formands Tilladelse at citere en tidligere afsagt Dom. Den staar i Folketingstidende 1925—26, Sp. 6212, og lyder saaledes:

„Men hvorledes man end bedømmer disse Fremtidsmuligheder, saa er et jo ganske sikkert, og det er dette, at de bestaaende Love maa opretholdes, indtil man har andre Love, og at man ikke kan kuldkastrer en bestaaende organisk Lov ved Strykning af Bevillinger paa Finansloven. Følgen af, at man gik til en saadan Foranstaltning, vilde bl. a. være en fuldstændig Demoralisation hos Hærens Personale, hvor man med virkelig Dygtighed og Iver har arbejdet paa at faa det mest mulige ud af den bestaaende Forsvarsordning.“

Jeg frygter, at den højtærede Forsvarsminister allerede har gennemskuet, at dette er en Udtalelse af den højtærede Finansminister, og jeg skal sige, at jeg forstaaer denne Udtalelse saaledes, at man virkelig ønsker, at Lovene skal gennemføres fuldt ud efter deres Aand, at det ikke er nok — hvad man jo har gjort i det store og hele —, at man bevilger de Beløb, som i sin Tid var beregnet, men at man ogsaa forøger Bevillingerne, naar de beregnede Beløb ikke

svarer til den Organisation, der er opstillet. Først saa kan man tale om en Gennemførelse af Loven efter Lovens Aand. Og jeg nærer jo nogen Tvivl om, at det er dette, den højtærede Finansminister har tænkt paa, da han i sin Tid udtalte disse Ord til den daværende socialdemokratiske Regering.

Jeg har i øvrigt navnlig taget Ordet for at gøre nogle Bemærkninger til de ærede Ordførere, som har beskæftiget sig med det konservative Folkepartis Forhold til Forsvarssagen i den Periode, hvor jeg havde den Ære at være Formand for Partiets Folketingsgruppe.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde — Sp. 1706 —, at jeg skulde have godkendt det, der nu foregaar. Udtalelsen lød — med den højtærede Formands Tilladelse — saaledes:

„Som Ordfører for det konservative Folkeparti erkendte det ærede Medlem Hr. Pürschel, at den trykkende finansielle Situation maatte gøre det nødvendigt, at man ogsaa gennemgik de militære Budgetter for at se, om der kunde findes Mulighed for Besparelse; ganske vist tilføjede det ærede Medlem, at han nærede ringe Forventning om, at der vilde kunne opnaas Besparelser af større Betydning, men det ærede Medlem og hans Parti medvirkede til Gennemførelsen af de midlertidige Besparelser baade paa Finansloven og paa Kaserneloven, og de afviste ikke Tanken om en Revision af Forsvarslovene, som skulde fastholde Besparelserne.“

Det er dette sidste, jeg lægger Vægt paa. Jeg skal dog først gøre en Bemærkning om dette, at man medvirkede til Besparelser og midlertidige Nedsættelser. Ja, det har vi gjort i visse Tilfælde. Vi har f. Eks. straks efter, at Loven af 1922 var gennemført, medvirket til, at man i et Aar nedsatte det faste Tilskud af 3 Mill. Kr. til Nyanskaffelser til 2 Mill. Kr.; men ganske vist paa den Betingelse, at det følgende Aar blev 4 Mill. Kr. Og vi har medvirket til nogle Nedsættelser paa Kaserneloven. Men jeg vil dog bringe i Erindring, at Venstres Regering paa ethvert Tidspunkt havde i sin Haand at gennemføre betydeligere Besparelser ved at gaa til venstre, og at vor Medvirken derfor i alle disse Tilfælde betød en ringere Nedsættelse, en rin-